

איש חולק ואפילו בעל מום – A man shares and even if he is blemished

Overview

The ברייתא cites the פסוק of¹ איש כאחיו, and derives from the word איש to include a בעל מום in sharing קדשים (and to exclude a קטן from sharing in קדשים). תוספות qualifies what the correct דרשה is.

לאו מהכא אלא מקרא אחרינא דכתיב (ויקרא ו') כל זכר לרבות בעל מום -

We do not derive from here (the פסוק of איש כאחיו) that a בעל מום is חולק בקדשים, but rather from another פסוק which states, 'every male'; the word כל (every) includes a בעל מום -

ולא אצטריך להך דרשא דהכא אלא לומר לך שאין כהן קטן חולק ואפילו תם:

So this דרשה here of איש is not necessary to include a בעל מום, but rather it teaches us that a minor כהן does not share in קדשים even if he is unblemished.

Summary

We know that a בעל מום is חולק בקדשים from זכר, we derive from איש that a קטן, even a תם, is not חולק.

Thinking it over

There are times when the רמב"ם cites a פסוק as a source or a הלכה, which is not the פסוק which is cited in the גמרא. How is this תוספות a support to the רמב"ם?³

¹ ויקרא (צו) ז',

² כל זכר בבני אהרן יאכלנו וגו' reads; פסוק ו'.

³ See מלך שלם (לר' שמואל שלם) ח"ב דף מזג, See